Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pennas ut aquile. qꝫ contemplando uolant. currunt ⁊ non
laborant. qꝫ uelocib; magna celeritate pducunt. ambulant ⁊ n
deficiunt. qꝫ intellectus sui uelocitate reuenent. ut tardiorib;
⁊ descendant. Incunctis ũ bona que accipiunt. qm̃o alius liben
ter accomodant. tanto ipsi incomutabiles innouatione pdu
rant. ⁊ q̃ tenues a radice inchoationis creuerunt fortes in culminis
pfectione conualescunt. Dicat itaq; beatus iob ex psona sua. dicat
ex uoce sce ecclie. phis quos pacis tempore adse comissos habue
rat. atq; in bonis moribus pse uiuaturos credebat. Dicebãq; in m
dulo meo moriar: et sicut palma multiplicabo dies. Quasi enim pal
ma multiplicare se dies credidit. que mtes fideliũ adeuremũ
usq; robustiores exurgere putabat. Cũ enim multe corda pse
cutionib; ceperint lassata mollescere. dolet iam in se quasi ad
debilitate tendere quos mnat fortia ppositisse. Et qꝫ mte
semp spiritali scientie intendit. recte subiungit. Radix
mea aperta est secus aquas. Iuxta aquas enim radix aperit. qndo
adpcipienda uiuentis fluenta latenter cognatio mtis expandit.
Ut enim supior libro iam dixim. solet in sacro eloquio radicis
nomine occulta cognatio designari. Radicem ergo mam secus
aquas aperim. cum infusione mtis cognationis tacita cor
dis intendim. Que scilicet uerba si aduocem sce ecclie ducim
radix illi ipsa debet incarnatio redemptoris intelligi. que iuxta
aquas aperta est. du de inuisibilis passione humanitatis sue pa
tuit aspectib; uisionis nre. Creator quippe qui in diuinitate un
dei non poterat assumpsit a nobis unde uideret a nobis. Radix
ergo secus aquas aperit. qꝫ auctor humani generis phumanitate sua
hominib; demonstrat. Unde recte quoq; ppsalmista di:
Et erit tanq lignũ qd plantatũ est secus decursus aquarũ.
Decursus quippe aquarũ s cotidiana transitus deficientium
ppleq Et de semetipsa uiuentis die. Si in lugno uiridi hoc fa